

ת"פ 63537/10/15 - מדינת ישראל, באמצעות שלוחת התביעות בעכו נגד אחמד אבו צביח, ויסאם מופתאח

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 63537-10-15 מדינת ישראל נ' אבו צביח ואח'
תיק חיצוני: 465387/2015

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל באמצעות שלוחת התביעות בעכו
נגד
נאשמים
1. אחמד אבו צביח
2. ויסאם מופתאח באמצעות עו"ד נאג'י עאמר, מטעם
הסנגוריה הציבורית

החלטה - נאשם 2

1. הנאשם, יליד 1996, הודה בכתב אישום בעבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה על פי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום בהן הודה הנאשם אזי ביום 25.10.13 סמוך לשעה 22:30, התקשר הנאשם השני למתלונן שאל אותו היכן הוא נימצא ואמר לו כי הוא רוצה לשוחח עמו. המתלונן הסביר לו היכן הוא נמצא. בהמשך הגיעו לאותו מקום שני הנאשמים. לאחר שהנאשם השני הזדהה בפני המתלונן, הנאשם שבפני כעת הכה בו מכת אגרוף לעין שמאל כשהוא אוחז בידו חפץ מברזל של המתלונן. הנאשם השני הגה בו מכה נוספת בראשו וסטר לו בפניו. בהמשך כאשר המתלונן החל להימלט, הנאשם רדף אחריו והניח רגלו במסוך לו על מנת להפילו. המתלונן נפל ונחבל במצחו מברזל שהיה מונח במקום. אז המשיך ובעט בראשו מספר פעמים.
3. ביום 12.4.16 הציגו הצדדים בפני בית המשפט הסכמה על פיה שני הנאשמים הודו במיוחס להם ובטרם טיעונים לעונש ישלחו לעריכת תסקיר בניינם. לבקשתה סנגור התסקיר יתייחס גם לשאלת ההרשעה. ב"כ המאשימה ציינה כי תחילה יש להרשיע והסנגור ביקש כי שאלת ההרשעה תבחן רק לאחר תסקיר. יצוין כי בסיכומו של דבר, לאחר טיעוני הצדדים, בחרתי להרשיע את נאשם 2 באותו מועד ונאשם 1 טרם הורשע באותו שלב.

נערכו שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם.

4. התסקיר הראשון הוגש ביום 26.9.16. בתסקיר זה מוין כי הנאשם עובד מזה מספר חודשים. הוא התנדב בתחנה לכיבוי אש ומבקש להמשיך בכך. לאחר הסתבכותו בפלילים סולק מבית הוריו על ידי אביו למשך חודשיים והוא חש בושה וכי אכזב את הוריו. באשר לעבירה הוא מציין כי היה שתוי וכי הוא למד את הלקח ונענש מספיק. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור חיובי אך אינו נוטל אחריות מלאה ובוגרת על התנהלותו באירוע, ביקש להרשים חבריו. על פי התרשמות שירות המבחן במידה ולא ישולב בטיפול ייעודי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות קיים סיכון בינוני להישנות עבירת דומות בעתיד, אולם הנאשם שולל התמכרות. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה וקנס.

5. התסקיר השני הוגש על פי החלטתי לאחר שהנאשם הביע בפני נכונותו להשתלב בהליך טיפולי. התסקיר אשר הוגש ביום 22.11.17 חוזר פחות או יותר על אותם ממצאים והמלצות.

6. הדיונים הבאים בעניינו של הנאשם נדחו שוב ושוב מאחר ובחר להשתלב בקהילה טיפולית במלכישוע.

תסקיר משלים נוסף שנערך בעניינו מיום 13.7.17 מציין נסיבות חיים שגרמו לנאשם לערוך מפנה בחייו ובעזרת משפחתו השתלב באשפוזית טמרה. לאחר מכן עבר לקהילת מלכישוע. בתקופת הביניים, למרות שנאלץ לשהות בביתו, הצליח להתמודד עם הקושי הרב לעמוד בפני חבריו. מן הקהילה התקבל דיווח חיובי על פיו הנאשם עומד בכללים ונמצא בתהליך שינוי משמעותי בחייו.

לאור כל האמור שינה שירות המבחן מהמלצתו והמליץ שלא להרשיעו ולהיטל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, במסגרתם יעבור להוסטל ולאחר מכן ישולב במסגרת יחידה להתמכרויות.

7. לא בנקל לא ירשיע בית המשפט אדם בעבירה של תקיפה במיוחד כאשר עסקינן בתקיפה אשר גרמה לחבלה ממשית ובצעה עם אחר. דינן של כלל העבירות שבוצעו הרשעה ועבירות אלימות וודאי וודאי.

8. הפסיקה הורתה כי דרך המלך הרשעתו של אדם בעבירות אותן ביצע. רק במקרים חריגים ביותר, ימנע ביהמ"ש מהרשעתו של נאשם. לעניין זה ראה למשל ע.פ. 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** הקובע כי כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר באופן קיצוני בין חשיבות ההרשעה והאינטרס הציבורי שבה לבין עוצמת הפגיעה בנאשם כתוצאה מהרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוט של אי הרשעה.

9. במקרה שבפניי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את גילו הצעיר והעדר כל הרשעה קודמת, קרי, מעשה זה אינו מאפיין את חייו.

10. איני יכולה להתעלם מההשפעה שתהא להרשעה על חייו של אדם. דומה בעיני כי השפעה זו היא חלק ממרכיבי הענישה. ההשפעה וקיומו של רישום פלילי לצד מרכיבי הענישה האחרים, מביעים את סלידתה

של החברה מביצוע העבירות.

11. על מנת לבחון שאלת אי הרשעה יש להציג בפני ביהמ"ש כי הרשעתו של אותו אדם תגרום לו נזק החורג מהנזק שייגרם לכל אדם אחר כתוצאה מרישום זה. במקרה שלפני מדובר באדם צעיר בראשית דרכו. מתסקירי שירות המבחן עולה מחד תמונה של אדם אשר בגיל צעיר מאוד בחייו התחבר לקבוצה שולית והתמכר לשימוש בסמים. מאידך, מדובר במי אשר חולל מפנה מהותי בחייו. הנאשם נטל אחרית על חייו. הסתייע בהוריו, ובטרם קיבל את התמיכה של שירות המבחן בדרך זו, פנה לאפיק טיפולי. הנאשם צלח אשפוזית וכן צלח תקופה ארוכה בקהילה טיפולית, הכול בהצלחה, כשהוא עורך שינוי מהותי ומשמעותי ביותר בחייו. לא קל הדבר. ההפך. הדבר מחייב כוחות נפש להתמודדות משמעותית עם המהפך אשר ערך בחייו.

12. הנאשם מצי עדין במסגרות טיפוליות. הוא עתיד בימים הקרובים לעבור להוסטל ולצאת למעגל העבודה. לפיכך, לא ניתן להצביע על פגיעה קונקרטיה בעבודה מסוימת בה הוא עובד כעת. ניתן וגם ניתן להצביע על המהפך בחייו, על הקושי העומד בפניו להשתלב בשוק העבודה ועל הצורך שלא להוסיף ולהקשות עליו אלא להפך, לסייע לו. הנאשם חטא. אין בכך כל ספק. יש להרתיעו מלשוב לכך. יש להשית עליו מגבלות ולהביא לידי ביטוי את סלידתה של החברה ממעשיו. יחד עם זאת, אין להתעלם מגילו הצעיר, מנכונותו, המלווה במעשים ובמחירים ששילם, לערוך תפנית בחייו. הנאשם אינו מדבר ואינו מכריז רק על כוונות אל עושה מעשים בחיי יום ויום ונוחל הצלחה. כעת הוא ניצב בפני שלב חדש. הרשעה פלילית תיצור פגיעה קונקרטיה דיה בדומות קושי להשתלב בשוק העבודה, דבר שהינו משמעותי ביותר במעבר לחיי ההוסטל ותחילת היציאה מן הקהילה המגוננת.

13. עוד מנחה אותנו הפסיקה כי שאלת גובה הנזק שתגרם לאדם כתוצאה מהרישום הפלילי, צריכה להישקל אל מול האינטרסים המוגנים על ידי אותה עבירה. לא בנקל בית המשפט ימנע מרישום פלילי כאשר מדובר בעבירת אלימות אשר בוצעה בנסיבות אלו. האינטרס המוגן על ידי עבירות האלימות הינו מהחשובים בחברה.

14. במקרה זה מוצאת אני כי על אף חשיבותו הרבה של האינטרס המוגן יש להעדיף את הפן האישי השיקומי של הנאשם. אין להתעלם מכך כי צו מבחן אינו סוף פסוק. צו מבחן, כשמו, מעמיד את הנאשם במבחן למשך תקופה לא מבוטלת. לא יוכיח כי העדפת הפן השיקומי הייתה נכונה, ישוב לבית המשפט לגזירת עונשו. ימשיך בהליך השיקום ויצלח, הרי יצא הוא נשכר וגם החברה. שהרי, עסקינן באדם צעיר בראשית דרכו אשר בחר במקום להיות פוגעני לחברה, לערוך מהפך בחייו, להשקיע מאמצים ורצונו להשתלב בחברה כאדם עובד.

15. לאור האמור לעיל מוצאת אני שלא להרשיע את הנאשם.

16. לפיכך, וכפי שהודע בפרוטוקול הדיון מהיום הנני משיתה על הנאשם כדלהלן -

א. צו מבחן ללא הרשעה למשך 12 חודשים במסגרתו יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן, ובכלל זה התכניות בהן הוא משתתף כעת.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלעבור על עבירת אלימות בתוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

ג. פיצוי למתלונן, נפגע העבירה, עד התביעה מס' 2 בסך של 1,500 ש"ח. הפיצוי ישולם ב - 3 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 250 ש"ח כל אחד, החל מיום 15.12.17 ובכל 15 חודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

5129371 המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן.

54678313

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.